

INFORMACJA PRASOWA

„ZATOKA DELFINÓW” („The Cove”) w reż. Louie Psihoyos, zdobywca Oscara 2010 w kategorii "najlepszy pełnometrażowy film dokumentalny", otworzy 7. PLANETE DOC REVIEW w warszawskiej Kinotece. Festiwal odbędzie się w dniach 7-9 maja. **Oficjalna premiera filmu planowana jest na 21 maja – zapowiada VIVARTO - polski dystrybutor filmu. Premierze towarzyszyć będą niestandardowe działania eventowe.**

DYSTRYBUCJA

VIVARTO SP. Z O.O
ul. Św. Wincentego 114 lokal u5, 03-291 Warszawa
tel: + 48 22 35 39 602, fax: + 48 22 35 39 603
E-mail: dystrybucja: anna.dziewulska@vivarto.pl
promocja: karolina@vivarto.pl
www.vivarto.pl

VIVARTO SP. z o.o.
przedstawia produkcję
Oceanic Preservation Society, Diamond Docs i Skyfish Films
pt.

ZATOKA DELFINÓW

Tytuł oryginalny: *The Cove*

Gatunek: dokument

Czas projekcji: 90 min.

TWÓRCY FILMU

Reżyseria Louie Psihoyos

Scenariusz Mark Monroe

Zdjęcia Brook Aitken

Muzyka: J. Ralph

Producent Jim Clark, Fisher Stevens, Paula DuPré Pesmen

OBSADA

Joe Chisholm, Mandy-Rae Cruickshank, Charles Hambleton, Simon Hutchins

Kirk Krack, Isabel Lucas, Ric O'Barry, Hayden Panettiere, Roger Payne
John Potter, Louie Psihoyos, Dave Rastovich, Paul Watson

NAGRODY I NOMINACJE, m.in.:

2010 – zdobywca OSCARA w kategorii najlepszy pełnometrażowy Film Dokumentalny!

- 2010 - **Academy Awards** - nominacja do OSCARA w kategorii Film Dokumentalny
- 2010 - **American Cinema Editors, USA** – nominacja (Geoffrey Richman)
- 2010 - **Broadcast Film Critics Association Awards** – nominacja - Critics Choice Award
- 2010 - **Online Film Critics Society Awards** – nominacja – Najlepszy Dokument
- 2010 - **Writers Guild of America, USA** – nominacja (Najlepszy Scenariusz Dokumentalny)
- 2009 - **Amsterdam International Documentary Film Festival** – Nagroda Publiczności
- 2009 - **Boston Society of Film Critics Awards** – nagroda główna - BSFC Award dla najlepszego dokumentu
- 2009 - **Chicago Film Critics Association Awards** – nominacja – CFCA Award dla najlepszego dokumentu
- 2009 - **Florida Film Critics Circle Awards** – nagroda główna – Najlepszy Dokument
- 2009 - **Galway Film Fleadh** – Najlepszy Dokument – Nagroda Główna
- 2009 - **Hot Docs Canadian International Documentary Festival** – Nagroda Publiczności
- 2009 - **Los Angeles Film Critics Association Awards** – nagroda LAFCA Award
- 2009 - **Nantucket Film Festival** - Nagroda Publiczności, Najlepiej opowiedziana historia w filmie dokumentalnym
- 2009 - **National Board of Review, USA** – Najlepszy Dokument
- 2009 - **Newport Beach Film Festival** – Nagroda Publiczności
- 2009 - **San Diego Film Critics Society Awards** – Najlepszy Dokument
- 2009 - **Satellite Awards** – nominacja – Najlepszy Dokument
- 2009 - **Seattle International Film Festival** - Golden Space Needle Award – Najlepszy Dokument
- 2009 - **Silverdocs Documentary Festival** – Nagroda Publiczności
- 2009 - **Stockholm Film Festival** – Nagroda Publiczności
- 2009 - **Sundance Film Festival** – Nagroda Publiczności, nominacja do Grand Prix
- 2009 - **Sydney Film Festival** – Nagroda Publiczności
- 2009 - **Toronto Film Critics Association Awards** – Najlepszy Dokument
- 2009 - **Washington DC Area Film Critics Association Awards** – nominacja (Najlepszy Dokument)

OPIS FILMU

W latach sześćdziesiątych **Richard O'Barry** był czołowym światowym autorytetem w dziedzinie tresury delfinów. Pracował na planie popularnego serialu telewizyjnego *Flipper*. Dzień w dzień O'Barry sprawiał, że delfiny pracowały, a widownia telewizyjna się śmiała. Pewnego dnia wszystko się skończyło.

„**Zatoka delfinów**” w reżyserii **Louie Psihoyosa** opowiada prawdziwą, niewiarygodną historię tajnej misji Psihoyosa, O'Barry'ego oraz elitarnego zespołu aktywistów, filmowców i nurków. **Badają oni ukrytą zatokę koło Tajji w Japonii, aby rzucić światło na śmiertelnie mroczny sekret.** Odkryte przez nich tajemnice to dopiero wierzchołek góry lodowej. Z szokującym znęcaniem się nad delfinami związane jest także poważne zagrożenie dla ludzkiego zdrowia. Toksyny zanieczyszczające wodę są niebezpieczne nie tylko dla delfinów, które znajdując się na szczycie łańcucha pokarmowego mogą mieć nawet milion razy więcej rtęci, niż woda wokół nich. Spożywająca mięso delfina lokalna społeczność cierpi na zatrucia rtęcią, objawiające się niedorozwojem czy porażeniem mózgowym u dzieci i demencją u dorosłych.

Kolejnym pytaniem, jakie zadają twórcy filmu, jest etyczność oglądania pokazów delfinów urodzonych w niewoli. Na wolności delfin żyje około pięćdziesięciu lat, ale w ciągu pierwszych dwóch lat w niewoli ponad połowa umiera z powodu stresu i chorób.

PRASA O FILMIE

„*Mocny, gorszący i zdecydowany*”

A. O. Scott, The New York Times

„*Namiętny, ekscytujący i przerażający ... ten film jest oszalamiający*”

Bilge Eberi, New York Magazine

„Ostre skrzyżowanie Flippera i Tożsamości Bourne’a”

Peter Travers, Rolling Stone Magazine

„Zdziwię się, jeżeli ten film nie wygra wyścigu do dokumentalnego Oscara”

Martin Grove, Hollywood Reporter

„Niewiarygodnie poruszający, przerażający, wciągający, wspaniały film. Jeden z najlepszych filmów dokumentalnych, jakie widziałem od lat. ”

Chris Columbus, reżyser Harry Pottera

„Zaskakująco mocne dzieło”

Chris Knight, National Post

„Czyste, naprawdę poruszające kino”

VARIETY

„Od tresera do bohatera”

JEANNETTE CATSOULIS, 31 lipca 2009, www.nytimes.com

(...)

„**Zatoka delfinów**” to więcej niż tylko zapis przygody. Film i historia reżysera mają strukturę konia trojańskiego. Wyjątkowo dobry dokument rozwija się w thriller szpiegowski z podsłuchami w pokojach hotelowych, brawurowymi akcjami i tajemniczymi mężczyznami w szarych garniturach. Próbuje oni przeszkodzić załodze w filmowaniu lukratywnego procederu połowu i uboju delfinów, który wspiera gospodarkę miasta i daje zatrudnienie rybakom. Łatwo jest także rozpoznać bohaterów, takich jak nieśmiali japońscy radni, którzy ryzykują posady, by chronić uczniów przed skażonym mięsem.

Jednak zarówno film jak i delfiny, byłyby stracone bez **Richarda O'Barry'ego**, który wywołał szal na pokazy ssaków morskich pracując dla serialu *Flipper* (...).

Jeśli w dowolnym miejscu na świecie cierpi jakiś delfin, telefon **Richarda** dzwoni natychmiast (nie trzeba dodawać, że pęka mu też wtedy serce). Możecie ani trochę nie dbać o delfiny, ale **O'Barry** troszczy się o nie za nas wszystkich.

WYWIAD Z REŻYSEREM LOUIE PSIHOYOSEM

W jaki sposób dowiedziałeś się o problemie zatoki delfinów Tajji?

Byłem na konferencji, na której miał wystąpić Richard. W ostatniej chwili sponsor imprezy, Sea Word, zabronił mu przemawiania. Byłem ciekawy, dlaczego nie wolno mu występować. Powiedział, że miał mówić o ukrytej zatoce w Japonii, gdzie handlarze delfinami selekcionują większość zwierząt, które mają trafić do oceanariów i parków rozrywki. Opowiedział mi, że te, które nie przechodzą selekcji są zabijane i trafiają do szkolnych stołówek. Nie mogłem sobie wyobrazić jakiegokolwiek cywilizowanego kraju, który mógłby zabijać delfiny. Richard zaprosił mnie więc, abym zobaczył Tajji - małe miasteczko z wielką tajemnicą.

Czy zawsze byłeś zaangażowany w kwestie praw zwierząt? Jeśli nie, to dlaczego delfiny?

Nie jem ryb, które znajdują się wysoko w łańcuchu pokarmowym, ponieważ w czasie powstawania tego filmu dowiedziałem się, że zawierają bardzo dużo rtęci. Moje nastawienie do zwierząt zmieniło się od rozpoczęcia prac nad tym filmem, ponieważ gdy otwierasz oczy na ich trudną sytuację, trudno jest na nowo zamknąć serce. Delfiny mają większe mózgi od nas i dodatkowy zmysł - sonar. Są to jedyne znane dzikie

zwierzęta, które ratują ludzi. Zawsze przychodzą nam na ratunek i pomyślałem, że najwyższy czas, żeby ktoś uratował także je. Taiji to największa rzeźnia delfinów na naszej planecie.

Co chciałbyś, żeby ludzie wynieśli z tego filmu?

Po pierwsze, mam nadzieję, że ludzie przestaną zabierać dzieci na pokazy delfinów w parkach. Inteligentne czujące zwierzęta, wykonujące głupie sztuczki, to zła lekcja dla naszych dzieci. Po drugie, mam nadzieję, że Japończycy zaprzestaną uboju delfinów, bo abstrahując od problemów etycznych, ich mięso jest toksyczne i nie nadaje się do spożycia. Po trzecie, delfiny i wieloryby są zatrute z powodu toksycznych odpadów. Spalanie paliw kopalnych, zwłaszcza węgla, przyczynia się do nagromadzenia rtęci w środowisku, więc redukcja emisji jest ważna dla ratowania oceanów.

LOUIE PSIHOYOS

Urodzony w 1957 r. Amerykański fotograf i dokumentalista. Przeszło 17 lat współpracował z magazynem National Geographic. Zdobywca wielu prestiżowych nagród i wyróżnień, m.in. pierwszego miejsca w konkursie World Press Photo i The Hearst Award. Publikował zdjęcia również w Smithsonian, Discover, GEO, Time, Newsweek, New York Times Magazine, New York Magazine, Sports Illustrated oraz Rock and Ice.